

Sygn. akt. II Cz 498/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Agnieszka Bednarek- Moraś

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2013 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa D. L.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 2 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt I C 1787/11

postanawia:

I. **oddalić zażalenie,**

II. **zasadzić od powoda D. L. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSO Agnieszka Bednarek- Moraś SSO Mariola Wojtkiewicz SSO Marzenna Ernest

Sygn. akt II Cz 498/13

UZASADNIENIE:

Wyrokiem z dnia 2 października 2012 r. Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie (sygn. akt IC 1787/11):

I. zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda D. L. kwotę 475 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi w stosunku rocznym od dnia 11 września 2008 roku do dnia zapłaty;

II. zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda D. L. kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. oddalił wniosek powoda D. L. o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania w pozostałym zakresie.

Orzekając o kosztach postępowania Sąd miał na uwadze, iż powódka wygrała proces w całości, a zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Celowym kosztem po stronie powodowej była tylko kwota 30 zł – tj. opłata od pozwu. Sąd zważył, że powód mógł w sprawie I Nc 418/11 dochodzić całej kwoty

2075,05 zł, inicjowanie dwóch postępowań i tym samym zwiększanie wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi jest, zdaniem sądu, nieuzasadnione. Gdyby w sprawie I Nc 418/11 powód dochodził całej kwoty 2075,05 zł należałby mu się zwrot kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w tej samej wysokości. Zgodnie z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 1.500 zł do 5.000 zł - 600 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika jest, więc takie same przy dochodzeniu kwoty 1600 zł, jaki i kwoty 2075,05 zł. Rozdrabnianie roszczeń mające na celu zwiększenie łącznie uzyskanego wynagrodzenia pełnomocnika traktować należy jako nadużycie prawa. Tak samo zasadny jest zwrot raz poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, co nastąpiło już w sprawie I Nc 418/11.

Zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie III wyroku złożył powód domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej kwoty 77 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Zdaniem powoda gdyby działanie strony skarżącej polegające na rozdrobnieniu roszczeń miało na celu zwiększenie wynagrodzenia pełnomocnika, roszczenie zostałoby podzielone na kwoty umożliwiające uzyskanie kwot 600 zł i 180 zł, a nie kwot 600 zł i 60 zł, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Dodał nadto, że czynności mające na celu przygotowanie sprawy i jej prowadzenie znacznie przewyższają kwotę 60 zł nawet, jeżeli sprawa polega na dochodzeniu dalszej części roszczenia. Już zatem dla samego pełnomocnika takie rozdrobnienie roszczenia jest nieopłacalne. Nie sposób w konsekwencji uznać, iż ma ono na celu uzyskanie wyższego wynagrodzenia, stanowiąc przez to nadużycie prawa. Skarżąca wskazał również, iż powód mając do tego prawo, korzysta z niego w celu zmniejszenia ewentualnego ryzyka ponoszenia wyższych kosztów, w tej sprawie wyższej opłaty sądowej od pozwu, w przypadku przegrania sprawy. Kolejno podał, że w sprawie o sygn. akt I Nc 418/11 powód nie miał możliwości rozszerzenia powództwa do pełnej wysokości roszczenia, gdyż nie została w sprawie sporządzona opinia biegłego, weryfikująca jego wysokość i stanowiąca dla Sądu jedyny miarodajny dla tej okoliczności środek dowodowy, a samo postępowanie zostało zakończone uprawomocnionym nakazem zapłaty, w skutek jego niezaskarżenia przez stronę pozwaną. Brak wdania się przez pozwaną w spór, mimo wcześniejszej konsekwentnej odmowy zapłaty na rzecz powoda odszkodowania uzupełniającego, uniemożliwiło powodowi zakończenie sporu w ramach jednego postępowania.

Podkreślił także, że stawka wynagrodzenia przysługująca w niniejszej sprawie stronie wygrywającej na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu jest najniższą stawką minimalną i w dzisiejszych realiach nie odpowiada ona nawet najprostszym czynnościom wykonywanym przez profesjonalnego pełnomocnika, same zaś czynności techniczne przygotowujące sprawę do jej wniesienia przed Sąd przewyższają kwotę 60 zł.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Natomiast w myśl § 3 tego artykułu, do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Termin „koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i obrony” jest nieprecyzyjny. Celowość kosztów ustawodawca łączy z czynnością dochodzenia praw (przez stronę powodową) i celowej obrony (przez stronę pozwaną) i, jak podkreśla się w literaturze, nie może być ona utożsamiana z ich niezbędnością.

W kontekście przytoczonego przepisu art. 98 § 3 k.p.c. wynagrodzenie pełnomocnika powoda i jego wydatki są niezbędnymi kosztami procesu. Sąd Rejonowy natomiast ocenił, że koszt ten, choć poniesiony przez powoda, nie był celowy i z oceną tą zgadza się Sąd Okręgowy.

Pomimo tego, że powód ma prawo rozdrabniać swe roszczenie to jednak musi mieć świadomość, że nie wszystkie koszty związane z wytoczeniem powództwa o rozdrobnione roszczenia zostaną uznane za celowe. Nie było żadnych obiektywnych przeszkód, aby roszczenie zgłoszone pozwem w niniejszej sprawie objąć roszczeniem w sprawie I Nc 418/11. Świadczą o tym wezwania przedsądowe do zapłaty sformułowane w 2010r. (k.25), 2009r (k.23) czy już choćby samo żądanie odsetek za opóźnienie to jest od dnia 11 września 2008r. Wszystko sprzed dnia wytoczenia pierwszego powództwa. Tłumaczenia powoda, że rozdrobnił roszczenia w swoim interesie, aby zmniejszyć ryzyko większych opłat od pozwu nie są przekonywujące. Wnosząc sprawę w postępowaniu upominawczym powód powinien zapłacić przy wartości przedmiotu sprawy 2075 złotych - opłatę w wysokości 103 złotych, zaś przy wartości przedmiotu sprawy najpierw 1600 złotych - opłatę w wysokości 80 złotych i przy kolejnych 475 złotych - opłatę 30 złotych. Wniosek z tego, że powód łącznie zapłacił o 7 złotych więcej, to jest 110 złotych zamiast 103 złotych. Zarzut zaś kierowany do pozwanego, że uniemożliwił rozszerzenie żądania pozwu w sprawie I Nc 418/11, gdyż nie wdał się w spór jest już zupełnie niezrozumiały. Jeżeli pozwany uznał po lekturze nakazu zapłaty i pozwu zasadność powództwa to brak sprzeciwu nie może być poczytywany na niekorzyść pozwanego w tym postępowaniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego powód miał możliwość dochodzenia całości roszczenia w jednym postępowaniu. Decyzja zaś powoda o rozdrobnieniu roszczeń nie może obciążać majątkowo jedynie pozwanego i to kosztami wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika i jego wydatkami raz już poniesionymi w sprawie I Nc 418/11.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 385 K.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie I sentencji postanowienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy oparł o treść przepisu art. 98 § 1 i 3 K.p.c. w zw. z art. 99 K.p.c. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego określone na podstawie § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz., (...) ze zm.). Koszty wyniosły 60 zł i zasądzone zostały w punkcie II postanowienia.

SSO Agnieszka Bednarek- Moraś SSO Mariola Wojtkiewicz SSO Marzenna Ernest

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

(...)